

мѣстность въ едни отъ Португалскитѣ острови. Антониѣъ (Поѣздка etc., 1879, стр. 328, заб.), твърди, но напосоки, че *Камара* (стая) е елинска дума. Ний трѣба, обаче, да различаваме *камара* отъ *камара*. Послѣдното у нѣкои български краища значи *купá сѣно*. Ср. села Долнио и Горнио Камарци, Златишко; Келаво Камарци, днесъ с. Бенковски, Пирдопско и т. н. Сливенското Камара е съ ударение на първата сричка).

Но вънъ отъ Сливенскитѣ мѣстности: *Камара* и *Романуша*, като нишки отъ старата тукъ римска номенклатура, едно загадъчно име, отнисано отъ Теофилакта Симоката между Сливенъ и Айтосъ, възможно е да ни посочи първото римско име за старото Сливенско заселище. Въпросътъ е за *Sabulenti Kanalin*, който ни отниса вече въ VI-я вѣкъ слѣдъ Христа, къмъ края на славянско-българското заселване въ югоизточна България. Съ това име ще се срѣщнемъ на съотвѣтното мѣсто, а за сега нека отбѣлѣжимъ важността на израза *Canalin*, очевидно криещъ въ себе си слѣди отъ римското *canalae*, за което стана дума по-горѣ, като означающе сбѣръ отъ бараки при лагеръ или зараждающе се заселище.

И тъй, прѣзъ първото римско владичество на Полуострова, Сливенско се е падало въ провинцията *Haemimontus*. По-нататъкъ ще видимъ, че сжщата тая частъ на България при славяно-българското закрѣпяване тукъ се е наричала Загора. Дали това име има нѣщо общо съ латинското *Haemimontus* като прѣводъ отъ него — е съмнително. (Гора у стария ни езикъ, наравно както и у руския, е значело планина, въ каквато смисълъ латинскитѣ писатели намѣсти употрѣбятъ *montus*). Интересно е, че отъ името на областта *Haemimontus* е произлѣзло и това на населението му Хемимонтани. Съгласно Марцелинъ, М. Лукулъ при подчиняването източнитѣ траки, слѣдъ вземането на Кабиле се сражавалъ съ Хемимонтанитѣ: *oedemque impetu Aemimontanos acriter resistentes oppressit*. Ср. Cellarius, *geogr. antiqua* 1731 67-79, и *Notitia orbis antiqui*, 1295—1332, ib.

Както се загатна, размѣритѣ на областта *Haemimontus*, както и на другитѣ около нея, не сж точно опрѣдѣ-